

ΓΕΝΙΚΑ: Το θέμα της έκθεσης ήταν προσιτό και βατό για όλους. Το κείμενο, δοκιμιακού τύπου, ήταν ιδιαίτερα κατανοητό. Οι ερωτήσεις κατανόησης ήταν βατές, το ίδιο και οι ασκήσεις, ενώ το θέμα της έκθεσης ήταν απλό, χωρίς να κρύβει καμία ιδιαίτερη δυσκολία.

ΕΙΔΙΚΑ:

B1. Η πρόταση (γ) μπορούσε να προκαλέσει μια σχετική σύγχυση, εφόσον ήταν ορθή σύμφωνα με την 3^η παράγραφο, δηλαδή σύμφωνα με το διαχωρισμό του Αριστοτέλη, ο οποίος υποστήριξε ότι στα είδη φιλίας ανήκουν και αυτή «διά το χρήσιμον» και αυτή «δι' ηδονήν». Όμως στην 4^η παράγραφο, στην οποία ανέπτυξε ο δοκιμιογράφος τη γνήσια και αληθινή φιλία έγραφε «Τον κάνω συντροφιά, τον τιμώ, τον αγαπώ, με κάνει συντροφιά, με τιμά, με αγαπά, **όχι επειδή περιμένω απ' αυτόν ή εκείνος περιμένει από μένα ωφέλεια** (με όλο που βέβαια και μπορώ και θα τον ωφελήσω, όπως και εκείνος επίσης, και μπορεί και θα με ωφελήσει), **ούτε επειδή μου είναι ευχάριστος και του είμαι ευχάριστος** (με όλο που πραγματικά αισθανόμαστε ευχαρίστηση ο ένας κοντά στον άλλο), αλλά επειδή, όντας ο καθένας μας αυτό που είναι, μοιάζουμε ο ένας στον άλλο –η ομοιότητά μας βρίσκεται στην ανθρώπινη αξία μας, στο υψηλό ποιόν της ανθρωπιάς μας.» Επομένως, **η έννοια της προσδοκίας της υλικής ανταμοιβής και ευχαρίστησης μοιάζει να αποκλείεται από την πραγματική φιλία.**

B2. Οι τρόποι ανάπτυξης Διάρθρωση και Αιτιολόγηση ήταν οι κυρίαρχοι τρόποι ανάπτυξης, όμως υπήρχαν και **Παραδείγματα**, τα οποία όμως βρίσκονταν μέσα σε παρένθεση και δεν ευθύνονταν για την ανάπτυξη της παραγράφου.

Γ. Οι υποψήφιοι **θα έπρεπε** στο β' θέμα να αναφερθούν τόσο στις **Θετικές, όσο και στις Αρνητικές επιρροές** του διαδικτύου στο θέμα «φιλία», αν και οι διευκρινίσεις «όπως αντιλαμβάνεστε» και «την άποψή σας» άφηναν πολλά περιθώρια, ώστε να περιοριστεί η ανάπτυξη στην προσωπική άποψη του κάθε μαθητή.